SKLEP SPLOŠNEGA SODIŠČA (sedmi senat)

z dne 23. maja 2011*

V zadevi T-226/10,

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej s sedežem v Varšavi (Poljska), ki ga zastopata H. Gruszecka in D. Pawłowska, odvetnici,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopata G. Braun in K. Mojzesowicz, zastopnika,

tožena stranka,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti sklepa Komisije C(2010) 1234 z dne 3. marca 2010, sprejetega na podlagi člena 7(4) Direktive 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 108, str. 33), s katerim je poljskemu zakonodajalcu naloženo, naj na področju storitev elektronskih komunikacij in poštnih storitev umakne osnutka

* Jezik postopka: poljščina.

priglašenih ukrepov glede nacionalnega trga na debelo za izmenjavo podatkovnega prometa IP (IP tranzit) (zadeva PL/2009/1019) in glede trga na debelo za izmenjavo podatkovnega prometa IP (peering) v omrežju družbe Telekomunikacja Polska S.A. (TP) (zadeva PL/2009/1020),

SPLOŠNO SODIŠČE (sedmi senat),

v sestavi A. Dittrich, predsednik, I. Wiszniewska-Białecka, sodnica, in M. Prek (poročevalec), sodnik,

sodni tajnik: E. Coulon,

sprejema naslednji

Sklep

Dejansko stanje in postopek

1 To tožbo sta 14. maja 2010 za tožečo stranko Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (predsednik urada za elektronske komunikacije; urad za elektronske komunikacije v nadaljevanju: UKE) vložili Hanna Gruszecka in Dorota Pawłowska.

2 Tožeča stranka je bila z dopisom sodnega tajništva 16. novembra 2010 pozvana k pojasnilu, ali sta bili odvetnici, ki sta v njenem imenu podpisali tožbo, med vložitvijo tožbe pri njej v delovnem razmerju. Stranki sta bili pozvani tudi k opredelitvi do formalne pravilnosti tožbe v smislu člena 19, tretji in četrti odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, člena 21, prvi odstavek, navedenega statuta, člena 43(1), prvi pododstavek, Poslovnika Splošnega sodišča ter sklepa Sodišča z dne 29. septembra 2010 v združenih zadevah EREF proti Komisiji (C-74/10 P in C-75/10 P, neobjavljen v ZOdl.), če sta bili odvetnici, ki sta v imenu tožeče stranke podpisali tožbo, med vložitvijo tožbe pri njej v delovnem razmerju.

3 Tožeča stranka in Evropska komisija sta v roku predložili stališča.

4 Po spremembi sestave senatov je bila zadeva dodeljena sedmemu senatu.

Predlogi strank

5 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– razglasi izpodbijani sklep za ničen;

– Komisiji naloži plačilo stroškov.

6 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo kot delno nedopustno zavrže, vsekakor pa v celoti zavrne kot popolnoma neutemeljeno;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Dopustnost

7 Splošno sodišče lahko v skladu s členom 113 Poslovnika kadar koli po uradni dolžnosti in po opredelitvi strank prouči, ali so izpolnjene procesne predpostavke javnega reda. To odločitev sprejme v skladu s členom 114(3) in (4) navedenega poslovnika.

8 V skladu s členom 114(3) Poslovnika se postopek nadaljuje ustno, razen če Splošno sodišče odloči drugače. V obravnavani zadevi je Splošno sodišče presodilo, da je na podlagi listin v spisu dovolj seznanjeno z zadevo, in odločilo, da ustni postopek ni potreben.

Trditve strank

9 Tožeča stranka v odgovoru na pisna vprašanja Splošnega sodišča na prvem mestu trdi, da čeprav sta tožbo dejansko vložili pravni svetovalki, ki sta pri UKE v delovnem razmerju, sta od tožeče stranke neodvisni. V podporo tej trditvi navaja, prvič, da je v skladu s poljsko zakonodajo generalni direktor, in ne predsednik, UKE tisti, ki je pristojen za sklenitev, trajanje in ohranitev njunega delovnega razmerja, drugič, da pravni svetovalci spadajo v kategorijo neodvisnih delovnih mest, neposredno podrejenih generalnemu direktorju UKE, in tretjič, da je delovno mesto pravnega svetovalca, ki svoj poklic opravlja v delovnem razmerju, na podlagi zakonodaje o pravnih svetovalcih neodvisno in neposredno podrejeno poslovodji organizacijske enote. Tožeča stranka poudarja tudi, da je poklicna neodvisnost eden od temeljnih vidikov poklica pravnega svetovalca. Zato pravni svetovalec, ki je zaposlen na podlagi pogodbe o zaposlitvi, nikakor ni vezan na navodila nadrejenih.

10 Na drugem mestu in na podlagi navedenega tožeča stranka meni, da na drugo vprašanje Splošnega sodišča ni treba odgovoriti. Podredno pa navaja, da je bilo dejansko stanje, ki je bilo podlaga za zgoraj v točki 2 navedeni sklep EREF proti Komisiji in sodbo Sodišča z dne 14. septembra 2010 v zadevi Akzo Nobel Chemicals in Akcros Chemicals proti Komisiji in drugim (C-550/07 P, ZOdl., str. I-8301), popolnoma drugačno od tistega v obravnavanem primeru. V zvezi s tem opozarja na to, da se je Sodišče oprlo na ekonomsko odvisnost odvetnikov od podjetij, ki jih zaposlujejo, na vpliv, ki ga imajo ti odvetniki zaradi delovnih mest, ki jih zasedajo, ter na dejavnost in poslovno strategijo njihovih delodajalcev. Vloga pravnih svetovalk v obravnavani zadevi pa je izključno in zgolj zagotoviti pravno pomoč z zastopanjem na podlagi pooblastila za zastopanje tožeče stranke.

11 Komisija meni, da obstoj delovnega razmerja med tožečo stranko in odvetnicama, ki sta vložili tožbo, pomeni, da je treba tožbo zavreči kot očitno nedopustno.

Presoja Splošnega sodišča

12 Člen 19, prvi, tretji in četrti odstavek, Statuta Sodišča, ki se v skladu s členom 53 navedenega statuta uporablja tudi za Splošno sodišče, določa:

„Države članice in institucije Unije pred Sodiščem zastopa zastopnik, ki je imenovan za vsako zadevo posebej; zastopniku lahko pomaga svetovalec ali odvetnik.

[…]

Druge stranke mora zastopati odvetnik.

Le odvetnik, ki je vpisan v imenik odvetnikov v eni od držav članic ali drugi državi, ki je podpisnica Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, lahko pred Sodiščem zastopa stranko ali ji pomaga.“

13 V skladu s členom 1(2) Direktive Sveta 77/249/EGS z dne 22. marca 1977 o učinkovitem uresničevanju svobode opravljanja storitev odvetnikov (UL L 78, str. 17), kakor je bila spremenjena s Prilogo II k Aktu o pogojih pristopa Češke republike, Republike

Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija (UL 2003, L 236, str. 257), so odvetniki osebe, ki so na Poljskem pooblaščene za opravljanje poklicnih dejavnosti pod nazivom pravni svetovalec (Radca Prawny) ali odvetnik (Adwokat).

14 V skladu s členom 21, prvi odstavek, Statuta Sodišča se „[z]adeva […] predloži Sodišču s tožbo, naslovljeno na sodnega tajnika[; t]ožba mora vsebovati ime in stalni naslov tožnika ter zaposlitev podpisanega […]“

15 Na podlagi člena 43(1), prvi pododstavek, Poslovnika mora „[i]zvirnik vsakega procesnega akta […] podpisati zastopnik ali odvetnik stranke.“

16 V skladu z ustaljeno sodno prakso iz določb, navedenih v točkah 12, 14 in 15 zgoraj, in zlasti iz uporabe izraza „zastopati“ iz člena 19, tretji odstavek, Statuta Sodišča izhaja, da pri predložitvi zadeve Splošnemu sodišču „stranka“ v smislu tega člena ne more nastopati sama, ampak jo mora zastopati tretja oseba, ki je vpisana v imenik odvetnikov v eni od držav članic ali drugi državi, ki je podpisnica Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (EGP) (glej sklep Splošnega sodišča z dne 19. novembra 2009 v zadevi EREF proti Komisiji, T-94/07, neobjavljen v ZOdl., točka 14 in navedena sodna praksa).

17 Navedena zahteva po zastopanju po tretji osebi je v skladu z naravo vloge, ki jo ima odvetnik in po kateri velja za sodelavca pravosodja, ki je poklican, da popolnoma nepristransko in v višjem interesu varstva prava nudi stranki pravno pomoč. Navedena narava ustreza pravnim izročilom, ki so skupna državam članicam, in ima, kot to

izhaja prav iz člena 19 Statuta Sodišča, svoje mesto tudi v pravnem redu Unije (zgoraj v točki 16 navedeni sklep z dne 19. novembra 2009 v zadevi EREF proti Komisiji, točka 15).

18 V obravnavani zadevi je treba že na začetku poudariti, da obveznost neodvisnosti, ki izhaja iz poklicnih pravil, ki urejajo poklic pravnega svetovalca, in na katero se sklicuje tožeča stranka, sama po sebi ne dokazuje, da sta jo imeli H. Gruszecka in D. Pawłowska pravico zastopati pred Splošnim sodiščem. Pojem neodvisnosti namreč ni opredeljen le pozitivno, namreč s sklicevanjem na deontološke obveznosti, temveč tudi negativno, to je z neobstojem delovnega razmerja (glej v tem smislu zgoraj v točki 10 navedeno sodbo Akzo Nobel Chemicals in Akcros Chemicals proti Komisiji in drugim, točki 44 in 45, ter zgoraj v točki 2 navedeni sklep z dne 29. septembra 2010 v zadevi EREF proti Komisiji, točka 53).

19 Dalje je treba ugotoviti, da tožeča stranka priznava, da sta H. Gruszecka in D. Pawłowska v delovnem razmerju pri UKE. V zvezi s tem navaja, da generalni direktor UKE odloča o „njuni zaposlitvi, delovnih pogojih in prenehanju njunega delovnega razmerja."

20 Nazadnje, tožeča stranka še navaja, da je naloga UKE podpora njenemu predsedniku pri opravljanju zakonsko predpisanih nalog, ki so mu dodeljene.

21 Zato, tudi če bi morda obstajala velika razlika med predsednikom UKE in UKE in če formalno ne bi bilo delovnega razmerja med tožečo stranko in njenima pravnima svetovalkama, pogoji iz sodne prakse, navedene v točkah 16 in 17 zgoraj, v obravnavani zadevi niso izpolnjeni. Obstoj razmerja odvisnosti v UKE – pa čeprav je to samo v razmerju do generalnega direktorja –, katere izključna naloga je pomoč tožeči

stranki, namreč pomeni manjšo stopnjo neodvisnosti od tiste, ki jo ima v razmerju do svoje stranke pravni svetovalec ali odvetnik, ki svoje dejavnosti opravlja v zunanji pisarni.

22 Na ta sklep ne vpliva sklicevanje tožeče stranke na poljsko zakonodajo o poklicu pravnega svetovalca. Kot je bilo poudarjeno v točki 18 zgoraj, deontološke obveznosti same po sebi ne dokazujejo, da je zahteva po neodvisnosti izpolnjena. Poleg tega iz sodne prakse izhaja, da je treba določbe o zastopanju neprivilegiranih strank pred Splošnim sodiščem razlagati, kolikor je mogoče, neodvisno od nacionalnega prava (zgoraj v točki 16 navedeni sklep z dne 19. novembra 2009 v zadevi EREF proti Komisiji, točka 16).

23 Iz navedenega sledi, da delovno razmerje H. Gruszecke in D. Pawłowske pri UKE ni združljivo z zastopanjem tožeče stranke pred Splošnim sodiščem.

24 Iz tega sledi, da ta tožba glede na to, da sta jo podpisali H. Gruszecka in D. Pawłowska, ni bila vložena v skladu s členom 19, tretji in četrti odstavek, členom 21, prvi odstavek, Statuta Sodišča in členom 43(1), prvi pododstavek, Poslovnika.

25 Zato je treba tožbo zavrniti kot nedopustno.

Stroški

26 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Tožeča stranka ni uspela, zato se ji v skladu s predlogom Komisije naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (sedmi senat)

sklenilo:

1. Tožba se zavrže kot nedopustna.

2. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej se naloži plačilo stroškov.

V Luxembourgu, 23. maja 2011.

Sodni tajnik
E. Coulon

Predsednik
A. Dittrich